

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 402. Utrùm dubitans num sit excommunicatus nec ne, stante hoc dubio exercens actum Ordinis incurrat irregularitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

autem ad hanc irregularitatem incurrendam primò: ut exerceat actum verum ac proprium Ordinis, qualis est celebratio missæ, collatio Ordinis, Confirmationis, administratio extremæ unctionis. Reiffenst. *h. r. n. 6.* item benedictio solennis impetrata sponfis à Sacerdote. *c. r. & c. vir autem. de secund. nuptiis.* Suar. *de censur. d. 11. f. 3. n. 18.* collatio baptismi cum solennitate, cantatio Evangelii cum stola, Epistolæ cum manipulo. Nav. *in man. c. 27. n. 244.* Sylv. *v. irregularitas. q. 13. dicto 1. §. 4.* Item Absolutio sacramentalis, quæ fit à suspensio vel excommunicato etiam vitando; eò quòd, licet utpote privari jurisdictione, invalidè absolvant, exerceant tamen actum Ordinis, quantum est in se, Reiffenst. *n. 7.* Idem est de rebaptizante, etsi baptismum nullum conferat; ut idem citans *can. confirmandum. dist. 50. can. Afros. dist. 98. c. litterarum de Apostat.* Tales autem è contra ad incurrendam irregularitatem non sunt actus solius jurisdictionis, v. g. dispensatio in votis, iuramentis, absolutio à censuris facta absque stola, & aliis ceremoniis, prædicatio verbi DEI, assistentia matrimonii; quia non sunt actus Ordinis, cantatio Evangelii sine stola, Epistolæ sine manipulo, collatio baptismi privata, quia illi actus etiam à non ordinatis exercentur. Nav. Sylv. *l. cit.* Reiffenst. *n. 6.* Secundò requiritur ad incurrendam irregularitatem, ut censuratus actum, per quem ea aliàs incurritur, exerceat temerè & culpabiliter, quia hæc irregularitas infligitur in pœnam culpæ seu peccati. Gonz. *in c. Apostolica. h. r. n. 15.* Pirh. *h. r. n. 40.* Arg. *c. si quis. 6. caus. 11. q. 3. c. 1. de sent. excomm. in 6. c. latores. h. r.* Hinc illam irregularitatem non incurrit, qui invincibiliter ignorant, se esse excommunicatos, suspensos, vel interdictos. *cit. c. Apostolica.* secus de iis, qui vincibilem, crassam seu supinam illius ignorantiam habent. Arg. *eiusdem. cap. Gl. ibid. v. probabilis.* Abb. *ibid. n. 3.* Item, qui extremâ necessitate urgente, v. g. in articulo mortis, ubi alius Sacerdos à censura immunis haberi nequit, absolvant; cum in eo casu quilibet censuratus validè & licitè absolvat, juxta Trid. *Sess. 14. c. 7.* Item qui in dictis censuris existentes ad vitandum grave scandalum vel infamiam, exercent actum aliquem Ordinis, v. g. qui ob delictum occultum in excommunicatione existens omittet exercere actum, ex cuius omissione, crimen occultum illius manifestaretur; cum leges humanæ cum tam gravi incommodo obligare non videantur. Pirh. *n. 42.* Reiffenst. *num. 12.* Item contra quos sententia censuræ lata evidenter est nulla. Pirh. *h. r. n. 44.* Reiffenst. *num. 13.* juxta *Clem. 2. §. ut igitur.* ubi universaliter dicitur: non debet is pœnam canonicam sustinere, in cuius damnationem non est canonicè prolata sententia.

Quæst. 402. *Utrum dubitans, num sit excommunicatus nec ne, stante hoc dubio exercens actum Ordinis incurrat irregularitatem?*

Resp. Pro varietate dubiorum primò: qui scit se excommunicatum, tantumque dubitat, num excommunicatio legitime lata & valida, debet se habere pro excommunicato, & consequenter sub pœna irregularitatis ab omni exercitio Ordinis abstinere, est communis & certa. Arg. *c. illud. h. r. & c. per tuas, de sent. excom.* nec juvat, si contra jam latam sententiam appellet; bene tamen, si ante contra minas excommunicationis, vel eam ferendam appellet. Arg. *cit. c. per tuas, & c. præterea*

de appell. Secundò: si dubitet de facto, se excommunicatum, seu latam contra se excommunicationem esse, eò, quòd id habeat ex rumore, de quo dubitat, num sit verus, vel etiam dum dubitat, num actum, cui certò annexa est excommunicatio, v. g. homicidium commiserit, in utroque hoc casu stantibus his dubiis exercens actum Ordinis incurrit irregularitatem. Fagn. *in c. ne innovaris, de Constit. n. 171.* Barb. *in cit. c. illud. n. 7.* Garc. *de benef. p. 7. c. 2. num. 18.* quos citat & sequitur Reiffenst. *h. r. n. 16.* & quidem quò ad casum primum, Arg. *c. illud. quò ad secundum c. ad audientiam. & c. significasti. de homicidio.* Ratio utriusque in citatis juribus contenta, pro utroque est eadem, nimirum quòd in dubio pars tutior sit eligenda, dum agitur de periculis animæ, ad quod dum Sanch. *in decal. l. 1. c. 10. n. 11. §. 64.* respondet, id ipsum esse de consilio, non autem de præcepto, non videtur satisfacere; tum quòd sacri Canones non adhibeant verba significancia simplex consilium, sed verum præceptum importantia, v. g. dum dicunt: in dubiis debemus eligere tutiorem; in dubiis debet Sacerdos abstinere à sacerdotali officio, si que teste Fagn. *l. c. n. 171.* apud sacros Canones quasi certum Axioma, quod in materia morali, ubi agitur de salute & periculo animæ, teneamur sequi tutiorem, unde etiam à *n. 191.* ait, hanc regulam: in dubio est melior conditio possidentis, solum procedere in foro judiciali externo, non etiam in morali, dum agitur de periculo animæ, vel etiam, si in hac materia procedit, Deum & legem esse in possessione, dum lex divina universaliter vult, ut in negotio animæ fugiamus peccatum; tum quòd *cit. c. illud Episcopus.* ex eo, quia in simili dubio tutiorem partem non eligit, abstinendo à divinis, de rigore juris deponi debuisset, cum ob transgressionem solius consilii deponi non potuisset; juxta *can. quisquis. 14. q. 1.*

Quæst. 403. *An irregularitatem incurrat excommunicatus non vitandus, vel in excommunicatione minore existens, aut etiam exercens actum Ordinis minoris?*

1. Resp. Ad primum affirmativè: Quia jura indistinctè loquuntur, adeoque indistinctè intelligenda. *c. quia circa. de privilegiis.* His non obstante Bulla Martini V. *ad abolendam.* utpote per quam solis fidelibus non excommunicatis, minimè verò ipsis excommunicatis favorem concedere voluit.

2. Resp. Ad secundum: Existens in excommunicatione minore non incurrit irregularitatem exercendo actum Ordinis alicujus juxta textum clarum *c. fin. h. r.*

3. Resp. Ad tertium: Censuratus exercens actum Ordinis minoris, v. g. acolytatis cum solennitate, & quasi ex officio incurrit irregularitatem. Abb. *in c. 2. h. r. n. 2.* Jo-And. *ibid. n. 2.* Host. *§. sed quisquis.* Barb. *n. 3.* Fagn. *num. 7.* Arg. *cit. c. 2.* ubi generaliter & sine distinctione inter majorem & minorem Ordinem fit hæc dispositio. Verùm limitat hoc ipsum Pirh. *h. r. n. 46.* dum ait: hanc irregularitatem non incurrit etiam irretiti excommunicatione majore, nisi faciant actum Ordinis, à cuius exercitio per censuram sunt prohibiti seu suspensi. Arg. *c. si quis Episcopus. 11. q. 3. c. 1. de sent. & re judic. c. is, cui. de sent. excom. in 6.* si tamen hujusmodi actum exercent Clerici sine solennitate,